A close-up anime-style illustration of a young man with dark, spiky hair. He is looking slightly to the left with a serious expression. His hands are raised to his face, with his fingers spread, covering his eyes and part of his nose. The background is a plain, light grey color.

ELSŐKÉZBŐL SPECIÁL

ÍRTA: LEHOCZKI PÉTER (RICZ)

GONDOLATOK 10 ÉV FANSUBBERKEDÉS RŐL

10 év. Ilyen régóta vagyok már a rajongói fordítók közt. Most mondhatnám azt, hogy nem sok, hiszen vannak tölem jóval régebb óta munkálkodók is az aktívak közt. Nem felvágásból mondom, hanem csak elgondolkodtatott pár dolog ennek kapcsán. Tulajdonképpen ezért is kezdtem el az Első kézből sorozatomat, hogy ezeket a már-már gyötrő sorokat apránként kiírjam magamból.

Sosem érdekelt a felmagasztalás, az istenítés, és a legkevésbé sem szerettem, ha körbenyalják az embert bő nyállal azért, amit tesz valamiért, ami csupán egy fejben létező konstrukció. Mégis azt látom, hogy aki mostanság vág bele a fordítás művészetébe, az bizony nagyon erősen híján van olyan kifejezések ismeretében és alkalmazásában, mint az alázat, szenvedély vagy épp a törekvés. Egy látszólagos célt hajszolnak, amelyet igyekeznek minél inkább számszerűsíteni, de nincs mögötte érdemi erőfeszítés a fejlődésre. Hogy lehetne ezt jobban is végezni. Hogy ne merüljön

ki az egész a „kiadtam, aztán pedig jó éjszakát” stílusban.

Annak idején nyelvvizsgára készülésemnek szántam ezt a hobbit, de aztán megragadott. Igyekeztem fejlődni, javulni szépen fokozatosan, hiszen nem csak kizárólagosan egy szintre vagyunk képesek életünk végéig. Visszanéztem a régi munkáimat időről-időre, hogy legyen min szörnyülködnöm, és le tudjam mérni az azóta bejárt utat. Ezalatt rájöttem, hogy a fordítás nem csak annyi, hogy átadjuk, amit az angol ír, hiszen az is tévedhet, és bizony, nagyon sok esetben vezet tévutakra a saját ismeretünk is. Egy kifejezésnek nem feltétlen az elsődleges vagy másodlagos jelentése illik oda, de lehet, hogy mégis, csak a szinonima szótárat is fel kell csapnunk hozzá. Aztán ott vannak a szólások, mondások és más hasonló frázisok. Röviden, csiszolódott a stílusérzék is. És

eközben folyamatos a tanulás, amihez pedig egy dolog kell: kitartás.

Mostanában pedig azt veszem észre, a felszínesség lett a divat. Legyen meg minél hamarabb és egyszerűbb módon. Nem számít, hogy milyen, hogy esztétikailag egy kék négyzet fehér vásznon fekete keretben még a reneszánsz kori festők műveit is lekörözi a szépérzékünk megnyeréséért vívott harcban; vagy hogy olyannyira magyaros, hogy vaskos sváb akcentussal kér Erős Pistát a hortobágyi palacsintája mellé mártásnak. Az igény pedig látszólag erre mutatkozik meg: legyen meg a felszínen a munka halovány délibábja, azzal is bizonyítható, hogy az illető foglalkozott két percnél többet úgy isten igazából gondolati szinten vele, holott nem.

Nem csak a feliratozásban, fordításban, hanem úgy egyébként is. A gyorsaság nem előny, hanem erény, amelyet csak és kizárólag hosszú évek munkájával lehet elsajátítani, folyamatos és alázatos gyakorlás mellett. A felületesség pedig se nem előny, se nem erény, hanem valami, ami végképp elítélendő. Általánossággal foglalkozni valamivel nem egyéb elfecsérelt időnél, hiszen tanulni, új ismereteket szerezni (vagy ne adj isten, átadni) nem lesz esélyed, mert el se jutsz addig, hogy megszerezd azokat. Amikor pedig kéne, csak állsz ott, mint egyszeri vízvezeték-szerelő, bámulva a csöveket, kezében a vízpumpa fogóval, és csak annyi hagyja el az ajkaidat, hogy „igen, ez egy cső”. Holott ránézésre meg tudnád mondani, hogy eternit vagy PVC, a szabványosított mé-

retét, az illesztéseinek módját, típusát... vagy azt, hogy szennyvíz folyik benne vagy valami más.

A lélek szomjazza a szenvedélyt, ám ha túl sok van belőle, könnyen belefúlhat. Lassú csepegtetéssel, az apró örömök megadásával vagy megtalálásával viszont kellőképpen jóllakatható. Hiányában a szürke monotonitás, a robotikus dologvégzés marad csupán, mely sivár és kietlen, mint Ádám utolsó menekvési színje Az Ember tragédiájában: a nihil.

Az elme - saját békéje érdekében - áhítja a törekvést, a kézzel fogható és ténylegesen felhasználható célokat. Keresi a maga kihívását, készlet és unszol a megvalósításra, az elérésére. Ha ennek híján van, akkor válik tohonyává, elpuhulttá és lassan elsüpped a tétlenség mocsár-mocskában.

10 év. Nem könnyű visszatekinteni. Anynyi minden változott. Az emlékek megkoptak, és már csak személytelen feljegyzések tanúskodnak róluk fórumokon, a hozzászólások tengerében. A korai derű lassanként átváltott ebbe az elcsigázott, depresszív, fáradt hangnembe. Mint a gyermek, melynek arcáról apránként szépen leolvad a mosoly. Hogy miért, az nem fontos. De neki lehet, az volt.

#AniPalace

#NewPlayer&Flash

#YouTube

megnézzük... lejátszunk... elmondjuk...

Iratkozz fel
most!

youtube.com/anipalace

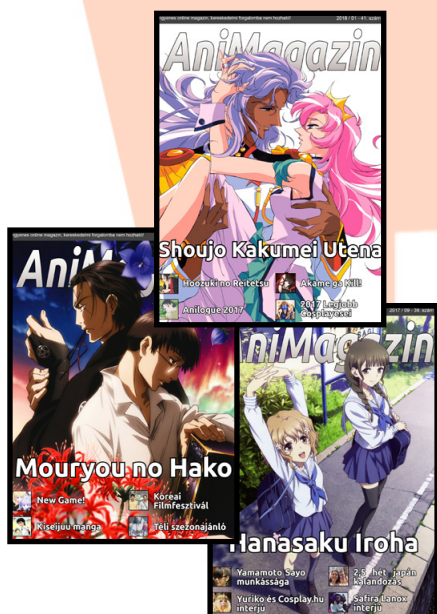
MEGÚJULTUNK!

ANIMAGAZIN.HU

SZÓLJ HOZZÁ!

BÖNGÉSSZ
A KORÁBBI SZÁMOKBÓL!

CSEKKOLD MILYEN
CIKKEK VOLTAK EDDIG!

AniMagazin

CSAK KATTINTS VALAMELYIK SZÖVEGRE ÉS MÁRIS A CÉLNÁL VAGY!